

Sygn. akt I CSK 1566/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko A. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu
z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. akt I Ca 353/19,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o trzecią spośród wymienionych przesłanek. Wskazał na nieważność postępowania wynikającą z faktu, że pozwani przez niego sędziowie nie wyłączyli się od rozpoznania sprawy i to mimo zgłoszenia wniosku o ich wyłączenie, przez co naruszono zasadę sprawiedliwego, rzetelnego oraz uczciwego procesu. Ponadto zdaniem skarżącego skarga kasacyjna powinna zostać zweryfikowana w zakresie

tego, czy jeżeli strony wyraźnie zaznaczyły w pisemnej umowie, że chcą zastosować instytucję zadatku to należy badać, jak rozumiała tę kwestię powódka, która podpisywała umowę sporządzoną przez strony.

Zgodnie z art. 379 pkt 4 k.p.c., nieważność postępowania zachodzi, jeżeli skład sądu orzekającego był sprzeczny z przepisami prawa albo jeżeli w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy. Użycie w tym przepisie sformułowania "wyłączony z mocy ustawy" jednoznacznie wskazuje, że nie chodzi o kwestię związaną z wyłączeniem sędziego od rozpoznania sprawy na wniosek strony lub żądanie sędziego w związku z wystąpieniem okoliczności, o których mowa w art. 49 k.p.c. W judykaturze wyrażono pogląd, że jedynie rozpoznanie sprawy z naruszeniem art. 50 § 3 k.p.c. przez sędziego, co do którego następnie zapadło orzeczenie o jego wyłączeniu lub wniosek o wyłączenie oparty na art. 49 k.p.c. nie został w ogóle rozpoznany, należy uznać za rozpoznanie sprawy przez sędziego wyłączonego z mocy ustawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 marca 2019 r., II UK 90/18, nie publ.). W konkretnym stanie faktycznym sytuacja taka nie wystąpiła. Oznacza to, przesłanka wskazana we wniosku skarżącego o przyjęcie jego skargi kasacyjnej do rozpoznania nie została spełniona.

Ponadto należy przypomnieć, iż - stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. - podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Tymczasem skarżący w skardze kasacyjnej podjął próbę podważenia ustaleń dokonanych przez Sąd drugiej instancji oraz ocenę dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[as]